

U S N E S E N Í

Okresní soud v Ústí nad Orlicí rozhodl samosoudcem JUDr. Jiřím Urbanem ve věci žalobkyně M [redacted] Š [redacted], nar. [redacted], trvale bytem [redacted], přechodně bytem [redacted], zast. JUDr. Zdeňkem Kadlečkem, advokátem, se sídlem Hradec Králové, tř. Karla IV. 502, proti žalovanému K [redacted] Š [redacted], nar. [redacted], bytem [redacted], zast. JUDr. Josefem Marečkem, advokátem se sídlem Týniště nad Orlicí, Mírové náměstí 232, o zaplacení částky 366.878,40 Kč

t a k t o :

Řízení ve věcech vedených u Okresního soudu v Ústí nad Orlicí pod spisovými značkami 11C 3/2000 a 11C 77/2007, **se spojují** ke společnému řízení. Spojená věc bude nadále vedena pod spisovou značkou 11C 3/2000.

O d ů v o d n ě n í :

U podepsaného soudu byly podány věci výše uvedených sp. značek, které se týkají týchž účastníků a skutkově spolu souvisí. Rovněž zástupci účastníků řízení jsou totožní. Spojení věcí ke společnému řízení je v zájmu hospodárnosti řízení.

P o u č e n í :

Proti tomuto usnesení není odvolání přípustné.

V Ústí nad Orlicí dne 18.4.2008

JUDr. Jiří Urban
samosoudce

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Ústí nad Orlicí rozhodl samosoudcem JUDr. Jiřím Urbanem ve věci žalobkyně M. Š., nar. , bytem , zast. JUDr. Zdeňkem Kadlečkem, advokátem se sídlem Hradec Králové, Karla IV 502, proti žalovanému Ing. K. Š., nar. , bytem , zast. JUDr. Denisem Mitrovičem, advokátem se sídlem Týniště nad Orlicí, Mírové náměstí 274, o vypořádání bezpodílového spoluvlastnictví manželů, zrušení a vypořádání podílového spoluvlastnictví k nemovitostem a zaplacení částek **1.470.297,90 Kč** s přísl. a **502.274 Kč** s přísl.,

t a k t o :

- I. Z majetku, který měli účastníci v zaniklém bezpodílovém vlastnictví manželů **se přikazují** do výlučného vlastnictví žalobkyně
- pánve teflonová elektrická Eta 0160, výrobní č. 0389, 1000 W, v ceně 296 Kč
 - fritovací hrnec bez pachového filtru, 3 l, Moulinex SE – 50 E, v ceně 338 Kč
 - pianino Petrof, výrobní č. 414317, rok výroby 1928, v ceně 7.200 Kč
 - vysavač prachu Workverk VK 121/příslušenství + ET 340 + VTF 732/příslušenství, v ceně 17.688 Kč
 - barevný televizor Sony, typ 2101, výrobní č. 30160064226, v ceně 9.100 Kč
 - videorekordér Sony SLVX 57, výrobní č. 3951741 – 91, v ceně 5.500 Kč
 - fotoaparát Pino Pentax 35, výrobní č. 1225255, v ceně 185 Kč
 - mlýnek na kávu elektrický Eta 0066, výrobní č. 0989, v ceně 157 Kč
 - zlaté předměty – jeden kus zlatý náramek, jedna sada náušnic – zlaté kruhy o průměru cca 2 cm, jedna sada zlatých dětských náušnic ze 14tíkarátového zlata, jeden kus snubního prstenu, v ceně 6.100 Kč
- II. Z majetku, který měli účastníci v zaniklém bezpodílovém vlastnictví manželů **se přikazují** do výlučného vlastnictví žalovaného

- kuchyňská linka tmavá, typ Linea, v délce 4 m, nerezový dvoudřez, v ceně 6.314 Kč
- kuchyňská linka světlá, typ Alpina, v délce 3 m, s nerezovým dřezem, v ceně 5.699 Kč
- nábytek – ložnice bílá, sestávající ze dvou kusů skříní s nástavcem, dvou kusů postelí a dvou kusů nočních stolků s rampou, v ceně 4.432 Kč
- obývací stěna s nástavci, provedení jasan, typ OP – 77, výrobce Dřevojas VD Svitavy, v ceně 5.453 Kč
- rohová lavice, stůl 0,9 x 1,1 m, dva kusy židlí, v ceně 1.722 Kč
- čtyři kusy váleudy celodřevěné – dub světlý a čtyři kusy molitanové matrace, v ceně 5.760 Kč
- stojací lampa velká vlastní výroby, H = 1,8 m, v ceně 500 Kč
- stojací lampa malá vlastní výroby, H = 0,6 m, v ceně 190 Kč
- velká váza z kobaltového skla vínové barvy, zlacená, v ceně 1.440 Kč
- mísa na ovoce z kobaltového skla zelené barvy, zlacená, průměr cca 350 mm, v ceně 1.440 Kč
- likérový servis sestávající se z jednoho kusu lahve, šesti kusů sklenek, z kobaltového skla zelené barvy, zlacené, v ceně 2.000 Kč
- napoleonky šest kusů, z kobaltového skla zelené barvy, zlacené, v ceně 2.560 Kč
- broušená mísa na ovoce plochá, nízká, průměr cca 320 mm, v ceně 1.440 Kč
- pračka automatická Tatramat 241, na 4 kg prádla, v ceně 3.240 Kč
- mrazák pultový Calex 270 l, v ceně 6.250 Kč
- zahradní traktor Husquarna LT 100, výrobní č. 001449, v ceně 47.600 Kč
- vrtačka ruční elektrická Skil G 441 H 1, 550 W, 2900 otáček/min., v ceně 885 Kč
- univerzální přenosný dřevoobráběcí stroj UMDS – 2, výrobní č. 3860, výrobce OPS Dašice, v ceně 5.013 Kč
- sekačka strunová NRE – 011, výrobní č. 26763395, výrobce Astra s.r.o., DIU Jevíčko, v ceně 72 Kč
- filtrační zařízení na úpravu vody – membránový filtr, v ceně 330 Kč
- soubor věcí na porážku prasat – pistole, bourací vál z dubu, AL lodny, krumpolec, stůl, v ceně 500 Kč
- žehlička Eta 1 /215, výrobní č. 0485, 1200 W, v ceně 200 Kč
- žehlička bez bližšího označení, v ceně 200 Kč
- koberec v kuchyni, Kovral, květovaný, rozměr 4 x 3 m, v ceně 960 Kč
- koberec v kanceláři plyšový, rozměr cca 2,5 x 3,5 m, v ceně 462 Kč
- koberec v dětském pokoji, Kovral, rozměr cca 4,5 x 4 m, v ceně 720 Kč
- koberec v ložnici, červenočerný melír, rozměr 3 x 4 m, v ceně 540 Kč
- koberec, peršan vlněný, rozměr 3 x 4 m, v ceně 800 Kč
- koberec, běhoun, rozměr 5 x 1,2 m, v ceně 360 Kč
- lustr v ložnici s růžovým stínítkem a tři kusy zlacených řetězů, v ceně 260 Kč
- lustr v dětském pokoji bílý, tříramenný se skleněnými stínidly, v ceně 230 Kč
- lustr v kuchyni, stahovací se zeleným stínidlem, v ceně 207 Kč
- lustr v chodbě, skleněná podstropní kostka, v ceně 320 Kč
- hodiny bicí ve dřevě s označením jantar, v ceně 326 Kč
- dva kusy koberců o rozměru 2 x 2 m, v ceně 560 Kč
- stůl 0,8 x 1 m a čtyři kusy židlí ze světlého dřeva – masiv, v ceně 800 Kč
- obraz – gobelín s motivem „Madona“, ručně vyšíváný, rozměr 180 x 220 m, v ceně 500 Kč

- dva kusy lustrů se zeleným stínítkem, v ceně 780 Kč
 - stůl 0,8 x 1 m, lavice 1,2 x 1,2 m a čtyři kusy židlí, světlé dřevo – masiv, vlastní výroby, v ceně 1.100 Kč
 - psací stroj mechanický kufříkový Consul, model 2223 – 216.038, v ceně 400 Kč
 - lustr, průměr 550 mm, ve formě stahovačka s jednou žárovkou, vnější část červená, vnitřní bílá, v ceně 286 Kč
 - tlakový hrnec na vaření nerezový, objem 5 l, v ceně 300 Kč
 - hrnec s teflonovou vložkou a AL pokličkou, objem 4 l, v ceně 160 Kč
 - tři kusy pánví teflonových s držadlem, od průměru 240 do 280 mm, v ceně 648 Kč
 - sada skleněného varného nádobí do mikrovlnné trouby – jeden kus oválná zapékací mísa s poklicí, v ceně 48 Kč
 - sada šesti kusů kuchyňských nožů s dřevěným stojánkem, výrobce KDS Sedlčany, v ceně 100 Kč
 - obraz s motivem slunečnice, v ceně 1.000 Kč
 - dětské obrázky v bílém rámečku, reprodukce o velikosti 2 x A3 a 4 x A4, v ceně 400 Kč
 - umělý vánoční stromek o výšce 1,5 m, v ceně 720 Kč
 - mikrovlnná trouba Moulinex FM 1935 G, 750 W, v ceně 3.135 Kč
 - knihy - 12 dílů knihy „Život na Jalně“, 3 díly encyklopedického slovníku, 2 kusy kuchařky a 60 kusů beletrie, v ceně 2.650 Kč,

 - spoluvlastnický podíl ve výši ½ na nemovitostech, a to stavební parcele č. ■■■■ – zastavěná plocha s domem č.p. ■■■■ a pozemkové parcele č. ■■■■ – zahrada, zapsaných v katastru nemovitostí u Katastrálního úřadu pro Pardubický kraj, Katastrální pracoviště v Ústí nad Orlicí, na LV č. ■■■■ pro obec a katastrální území ■■■■, v ceně 475.000 Kč,

 - hodnota hmotného investičního majetku, zásob a pohledávek, spojená s podnikatelskou činností žalovaného, IČ: ■■■■ (podnik žalovaného) k datu 9.7.1997, v tržní ceně 1.397.309 Kč,

 - pohledávka účastníků za ■■■■ dle směnky vystavené dne 5.4.1995, znějící na částku 51.000 Kč, v hodnotě 72.324,90 Kč,

 - pohledávka účastníků za ■■■■ dle směnky vystavené dne 31.3.1996, znějící na částku 120.000 Kč, v hodnotě 120.000 Kč.
- III. Žalobkyni **se přikazuje** k doplacení dluh vůči Finančnímu úřadu ve Vysokém Mýtě ve výši 7.169 Kč dle platebního výměru č. 980000742, dluh vůči Okresní správě sociálního zabezpečení v Ústí nad Orlicí z titulu doplatku plateb pojistného na sociálním zabezpečení za období leden až květen 1997, ve výši 5.113 Kč a dluh vůči Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky z titulu doplatku vyúčtování záloh na zdravotní pojištění za období leden až květen 1997 ve výši 1.994 Kč.
- IV. Žalovaný je **povinen zaplatit** žalobkyni na vypořádací podíl z bezpodílového spoluvlastnictví manželů částku 1.075.892,95 Kč, do tří dnů od právní moci rozsudku.

- V. Žalobkyně je **povinna zaplatit** žalovanému další částku ve výši 8.536 Kč spolu s úrokem z prodlení z částky 8.536 Kč ve výši 10 % p.a. od 8.9.2000 do 27.4.2005, ve výši 9,5 % p.a. od 28.4.2005 do 30.6.2005, ve výši 8,75 % p.a. od 1.7.2005 do 31.12.2005, ve výši 9 % p.a. od 1.1.2006 do 31.12.2006, ve výši 9,5 % p.a. od 1.1.2007 do 30.6.2007, ve výši 9,75 % p.a. od 1.7.2007 do 31.12.2007, ve výši 10,5 % p.a. od 1.1.2008 do 30.6.2008, ve výši 10,75 % p.a. od 1.7.2008 do 31.12.2008, ve výši 9,25 % p.a. od 1.1.2009 do 30.6.2009, ve výši 8,50 % p.a. od 1.7.2009 do 31.12.2009, ve výši 8 % p.a. od 1.1.2010 do 30.6.2010, ve výši 7,75 % p.a. od 1.7.2010 do 30.6.2012, ve výši 7,50 % p.a. od 1.7.2012 do 31.12.2012, ve výši 7,05 % p.a. od 1.1.2013 do 30.6.2013 a dále od 1.7.2013 do zaplacení ve výši repo sazby stanovené Českou národní bankou, platné vždy k 1. dni příslušného kalendářního pololetí, v němž prodlení žalobkyně trvá, zvýšené o 8% bodů, a to vše do tří dnů od právní moci rozsudku.
- VI. Žaloba o povinnosti žalobkyně zaplatit žalobci další částku ve výši 27.728 Kč spolu s úrokem z prodlení ve výši 10 % p.a. od 8.9.2010 do zaplacení a dalším úrokem z prodlení z částky 8.536 Kč od 8.9.2010 do zaplacení, **se zamítá**.
- VII. Žalovaný je **povinen zaplatit** na bezdůvodném obohacení žalobkyni částku 983.189 Kč spolu s úrokem z prodlení z částky 154.047,50 Kč ve výši 10 % p.a. od 9.11.2000 do 27.1.2003, z částky 393.483 Kč ve výši 10 % p.a. od 28.1.2003 do 27.4.2005, ve výši 9,5 % p.a. od 28.4.2005 do 30.6.2005, ve výši 8,75 % p.a. od 1.7.2005 do 12.8.2005, z částky 613.149 Kč ve výši 8,75 % p.a. od 13.8.2005 do 31.12.2005, ve výši 9 % p.a. od 1.1.2006 do 31.12.2006, ve výši 9,5 % p.a. od 1.1.2007 do 4.5.2007, z částky 839.241 Kč ve výši 9,5 % p.a. od 5.5.2007 do 30.6.2007, ve výši 9,75 % p.a. od 1.7.2007 do 31.12.2007, ve výši 10,5 % p.a. od 1.1.2008 do 30.6.2008, ve výši 10,75 % p.a. od 1.7.2008 do 31.12.2008, ve výši 9,25 % p.a. od 1.1.2009 do 30.6.2009, ve výši 8,50 % p.a. od 1.7.2009 do 31.12.2009, ve výši 8 % p.a. od 1.1.2010 do 24.3.2010, a z částky 983.189 Kč ve výši 8 % p.a. od 25.3.2010 do 30.6.2010, ve výši 7,75 % p.a. od 1.7.2010 do 30.6.2012, ve výši 7,50 % p.a. od 1.7.2012 do 31.12.2012, ve výši 7,05 % p.a. od 1.1.2013 do 30.6.2013, a dále od 1.7.2013 do zaplacení ve výši repo sazby stanovené Českou národní bankou, platné vždy k 1. dni příslušného kalendářního pololetí, v němž prodlení žalovaného trvá, zvýšené o 8 procentních bodů, a to vše do tří dnů od právní moci rozsudku.
- VIII. Žaloba o zaplacení další částky žalobkyni ve výši 487.108,90 Kč spolu s úroky z prodlení v zákonné výši z částky 175.952,50 Kč od 9.11.2000 do zaplacení, z částky 41.564,50 Kč od 28.1.2003 do zaplacení, z částky 100.334 Kč od 13.8.2005 do zaplacení, z částky 140.786,40 Kč od 5.5.2007 do zaplacení, z částky 28.471,50 Kč od 25.3.2010 do zaplacení, a přiznání dalších úroků z prodlení z uplatněných částek 330.000 Kč, 281.000 Kč, 320.000 Kč, 366.878,40 Kč a 172.419,50 Kč, **se zamítá**.
- IX. Žádný z účastníků řízení **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- X. Žalobkyně je **povinna zaplatit** České republice na účet Okresního soudu v Ústí nad Orlicí na nákladech řízení státu částku 38.351,05 Kč, do tří dnů od právní moci rozsudku.

- XI. Žalovaný je **povinen zaplatit** České republice na účet Okresního soudu v Ústí nad Orlicí na nákladech řízení státu částku 76.702,10 Kč, do tří dnů od právní moci rozsudku.
- XII. Další náklady řízení se státu **nepřiznávají**.
- XIII. Žalobkyně je **povinna zaplatit** České republice na účet Okresního soudu v Ústí nad Orlicí na soudním poplatku z řízení o vypořádání bezpodílového spoluvlastnictví manželů částku 16.874,50 Kč, do tří dnů od právní moci rozsudku.
- XIV. Žalovaný je **povinen zaplatit** České republice na účet Okresního soudu v Ústí nad Orlicí na soudním poplatku z řízení o vypořádání bezpodílového spoluvlastnictví manželů částku 33.749 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Dne 11.1.2000, t.j do 3 let od zániku manželství, podala žalobkyně k soudu proti žalovanému návrh na vypořádání zaniklého bezpodílového spoluvlastnictví manželů. S tímto řízením byla dle § 112 o.s.ř. spojena následně další řízení, která se týkala vzájemných majetkových nároků účastníků, a jež byla původně vedena pod sp.zn. 11C 35/2000, 5C 118/2003 a 11C 77/2007.

Ze spisu Okresního soudu v Ústí nad Orlicí sp.zn. 11C 95/97 bylo zjištěno, že rozsudkem ze dne 13.6.1997, č.j. 11C 95/97-24, bylo rozvedeno manželství účastníků, které trvalo od 26.11.1983 do 9.7.1997. Za příčinu rozvratu manželství soud označil spory mezi manžely vznikající v souvislosti s podnikatelskou činností žalovaného, a to jednak z účasti žalobkyně na tomto podnikání, jednak z důvodu navazování obchodních vztahů žalovaného s jinými ženami a projevy žárlivosti žalobkyně. Naopak nebylo prokázáno, že by příčinou rozvratu manželství bylo požívání alkoholu a udržování intimních či blízkých vztahů s jinými ženami žalovaným. Soud tak dovedl podmínky pro rovnodílné vypořádání zaniklého bezpodílového spoluvlastnictví manželů (BSM) mezi účastníky. Vypořádání zaniklého BSM soud provedl dle občanského zákoníku účinného před 1.8.1998.

Dle § 143 obč. zák. v bezpodílovém spoluvlastnictví manželů je vše, co může být předmětem vlastnictví a co bylo nabyto některým z manželů za trvání manželství, s výjimkou věcí, získaných dědictvím nebo darem, jakož i věcí, které podle své povahy slouží osobní potřebě nebo výkonu povolání jen jednoho z manželů a věcí vydaných v rámci předpisů v restituci majetku jednomu z manželů, který měl vydanou věc ve vlastnictví před uzavřením manželství nebo jemuž byla věc vydána jako právnímu nástupci původního vlastníka.

Dle § 149 odst.1,3,4 obč. zák. zanikne-li BSM, provede se vypořádání podle zásad uvedených v § 150. Neprovede-li se vypořádání dohodou, provede je na návrh některého z účastníků, podaný do 3 let od zániku manželství, soud.

Při vypořádání BSM se dle § 150 obč. zák. vychází z toho, že podíly obou manželů jsou stejné. Každý z manželů je oprávněn požadovat, aby mu bylo uhrazeno, co ze svého vynaložil na společný majetek a je povinen nahradit, co ze společného majetku bylo vynaloženo na jeho ostatní majetek. Dále se přihlédně především k potřebám nezletilých dětí, k tomu, jak se

každý z manželů staral o rodinu, a k tomu, jak se zasloužil o nabytí a udržení společných věcí. určení míry přičinění je třeba vzít též zřetel k péči oděti a obstarávání společné domácnosti.

V řízení bylo prokázáno, že účastníci měli ve svém držení ke dni rozvodu manželství movité věci, které byly v jejich BSM, uvedené ve výrocích I. a II. tohoto rozsudku. Hodnota věcí ke dni rozvodu manželství v držení žalobkyně byla stanovena celkovou částkou 46.564 Kč a hodnota věcí v držení žalovaného byla stanovena celkovou částkou 119.449 Kč posudkem Ing. Vladimíra Kodytka. Do BSM účastníků nebyly zahrnuty mrazicí pult a automatická pračka, které nabyl žalovaný před uzavřením manželství s žalobkyní, kdy tyto věci byly vypořádány v rámci vypořádání BSM žalovaného s jeho předchozí manželkou Jitkou Vidímovou, což bylo soudem zjištěno z dohody o vypořádání BSM ze dne 24.6.1986. Na základě výpovědi svědkyň ██████████, nyní ██████████, ██████████ a svědkyně ██████████, naopak soud učinil předmětem vypořádání perský koberec, velkou vázu z kobaltového skla vínové barvy, mísu na ovoce z kobaltového skla zelené barvy, likérový servis a soubor věcí na porážku prasat. Do BSM nebyl zahrnut traktor a ruční elektrická vrtačka, které žalovaný získal darem od svědkyně ██████████. Při vypořádání movitých věcí do výlučného vlastnictví účastníků soud přihlédl k době, po kterou nedošlo k vypořádání BSM účastníků s tím, že postupně muselo dojít v důsledku užívání věcí účastníky k různé míře jejich znehodnocení a změna v užívání věcí by již byla nevhodná.

Z vyjádření účastníků a výpisu z LV č. ██████████ pro obec a katastrální území Města ██████████, vedeného u Katastrálního úřadu pro Pardubický kraj, Katastrální pracoviště v Ústí nad Orlicí, bylo zjištěno, že do aktiv BSM účastníků patří spoluvlastnický podíl ve výši 1/2 na nemovitostech, a to stavební parcele č. ██████████ s domem č.p. ██████████ a pozemkové parcele č. ██████████ – zahradě, když zbývající 1/2 těchto nemovitostí je ve výlučném vlastnictví žalovaného. Obvyklá cena těchto nemovitostí byla stanovena znaleckým posudkem Ing. Pavla Záreckého ze dne 25.2.2001, č. 2764-050/2001, aktualizovaným dne 23.7.2004, částkou 950.000 Kč. Soud přikázal spoluvlastnický podíl na nemovitostech ve výši 1/2 v ceně 475.000 Kč do výlučného vlastnictví žalovaného, neboť žalovaný vlastní zbývající podíl nemovitostí, od rozvodu manželství tyto jako jediný z účastníků užívá, vynakládá na ně udržovací náklady a 1/2 domu č.p. ██████████ pronajímá k ubytování studentek. O tom svědčí i závěry řízení vedeného u Okresního soudu v Ústí nad Orlicí původně pod sp.zn. 11C 135/2000. Další aktualizaci znaleckého posudku ke stanovení obvyklé ceny nemovitostí v BSM účastníků soud již neprovedl. Měl za to, že cena těchto nemovitostí by měla být v relaci s cenou nemovitostí, jež měli účastníci v podílovém spoluvlastnictví a ke kterým bylo spoluvlastnictví zrušeno a vypořádáno na základě znaleckého posudku z téže doby. Závěry nového znaleckého posudku by mohly některého z účastníků znevýhodnit.

Do aktiv BSM účastníků patří hodnota hmotného investičního majetku, zásob a pohledávek, spojená s podnikatelskou činností žalovaného, IČ: 129 ██████████ (podnik žalovaného), jehož tržní cena k datu 9.7.1997 byla stanovena znaleckým posudkem znaleckého ústavu A-CONSULT plus, s.r.o., Praha, ze dne 18.1.2012 a výsledkem znalce, částkou 1.397.309 Kč.

Do aktiv při vypořádání BSM účastníků soud zařadil pohledávky účastníků ze směnky za ██████████, když směnka byla vystavena dne 5.4.1995, znějící na částku 51.000 Kč a následně zhodnocena na částku 72.324,90 Kč a dále ze směnky za ██████████, když směnka byla vystavena dne 31.3.1996 a zní na částku 120.000 Kč, což bylo zjištěno z uvedených směnek. Pohledávky z těchto směnek byly přikázány v obou případech žalovanému, neboť ██████████ zaplatila svůj dluh dle směnky výlučně žalovanému, a to

v rámci exekučního řízení vedeného u Okresního soudu v Ústí nad Orlicí pod sp.zn. 0Nc 4024/2003. Soudní exekutorka sdělila, že na vymáhanou pohledávku žalovanému vyplatila na jistinu 51.000 Kč, směnečný peníz 170 Kč, náklady předcházejícího nalézacího řízení 6.240 Kč, náklady předcházejícího výkonu rozhodnutí prodejem movitých věcí 3.195 Kč a úrok z prodlení ve výši 29.191 Kč. Celkem tak vyplatila 89.796 Kč, z toho si soudní exekutorka ponechala 10 % jako smluvní odměnu. Dále byly vynaloženy náklady oprávněného v exekučním řízení ve výši 6.225 Kč. Vše bylo prokázáno zprávou soudní exekutorky ze dne 5.4.2006. Pohledávka za [REDAKCE] tak činí v konečné podobě součet jistiny, směnečného peníze a úroku z prodlení ponížené o 10 %, tedy 72.324,90 Kč. Rovněž svědek [REDAKCE] potvrdil, že dluh ze směnky plnil v celém rozsahu žalovanému.

Mezi pasiva BSM účastníků patří dluhy vzniklé z podnikání žalobkyně za trvání manželství, které byly zaplacený žalobkyní po rozvodu manželství s žalovaným. Proto soud v rámci vypořádání BSM účastníků tyto přikázal k zaplacení žalobkyni. Jde o dluh vůči finančnímu úřadu ve Vysokém Mýtě ve výši 7.169 Kč dle platebního výměru č. 980000742 jako penále na DPH za zdaňovací období od 1.1.1994 do 31.12.1994, což bylo prokázáno uvedeným platebním výměrem. Částka byla žalobkyní uhrazena dne 24.9.1998 a tato skutečnost byla doložena výpisem z účtu žalobkyně. Dále jde o dluh ve výši 1.994 Kč vůči Všeobecné zdravotní pojišťovně ČR z titulu doplatku vyúčtování záloh na zdravotní pojištění za období leden až květen 1997, což bylo prokázáno příslušným přehledem pojišťovny. Částka byla žalobkyní zaplacená dne 26.3.1998, jak vyplývá z výpisu z účtu žalobkyně. Konečně jde o dluh ve výši 5.113 Kč vůči Okresní správě sociálního zabezpečení v Ústí nad Orlicí z titulu doplatku plateb pojistného na sociální zabezpečení za období leden až květen 1997, což bylo prokázáno příslušným přehledem OSSZ. Tuto částku, jak vyplývá z výpisu z účtu žalobkyně, žalobkyně zaplatila rovněž dne 26.3.1998. Z rozhodnutí Městského úřadu v Chocni, Živnostenského odboru, ze dne 29.5.1997, č.j. 233/15079/401, bylo zjištěno, že živnostenské oprávnění bylo žalobkyni zrušeno k uvedenému datu.

Naopak soud do vypořádání BSM účastníků nezahrnul investice do výlučného vlastnictví žalovaného – rekreační chalupy v [REDAKCE]. Tuto nemovitost nabyt do vlastnictví žalovaný dle dohody o vypořádání BSM uzavřené s [REDAKCE] dne 24.6.1986. Žalobkyně tvrdila, že od roku 1984 do roku 1986 byly opakovaně prováděny rekonstrukce na této chalupě v [REDAKCE], při kterých byl ze společných prostředků účastníků hrazen stavební materiál, který označila. Naopak žalovaný tvrdil, že veškeré rekonstrukční práce provedl z materiálu, který měl již před uzavřením manželství, případně z materiálu bezcenného. Žádný doklad o vynaložení jakýchkoli společných prostředků účastníků na rekonstrukční práce provedené na chalupě v [REDAKCE], však soudu předložen nebyl, a to ani za platby pracovníkům, kteří měli práce provádět. Rovněž slyšení svědci, navrhovaní žalobkyní, a to svědkyně [REDAKCE], svědek [REDAKCE], svědkyně [REDAKCE], svědkyně [REDAKCE], svědkyně [REDAKCE] či svědek [REDAKCE], nebyli schopni potvrdit, že by některé z rekonstrukcí byly hrazeny ze společných prostředků účastníků. Soud při vypořádání BSM účastníků dále nepřihlédl k výběru peněžní částky 70.000 Kč žalobkyní dne 14.4.1997. Soud vyšel z výsledků dokazování a hodnocení soudu provedených již v řízení vedeném ve věci péče o nezl. [REDAKCE] a nezl. [REDAKCE] (dcery účastníků), u Okresního soudu v Hradci Králové pod sp.zn. P 20/98, kdy z tohoto soudního spisu bylo zjištěno, že dne 14.4.1997 žalobkyně vybrala z účtu 70.000 Kč a od 14.4.1997 účastníci spolu nežili. Dne 20.4.1997 žalobkyně žalovanému vrátila částku 40.000 Kč, což bylo prokázáno výdajovým dokladem č. 2 ze dne 20.4.1997. Krajský soud v Hradci Králové jako soud odvolací v uvedeném řízení v rozsudku sp.zn. 25Co 449/99 ze dne 29.12.1999, zbývající částku 30.000 Kč považoval za částku poskytnutou žalovaným pro potřeby domácnosti a

nezletilých dětí. Tuto částku pak považoval za splnění vyživovací povinnosti žalovaného od 14.4.1997 do 30.6.1997, jak žalobkyně v soudním řízení uplatňovala. Z uvedených důvodů proto nebylo možno částku 70.000 Kč znovu uplatňovat v řízení o vypořádání BSM. Soud rovněž nepřihlédl při vypořádání BSM účastníků k tvrzenému vnosu žalovaného ve výši 100.000 Kč na nákup domu č.p. ■■■■■ v Chocni. Žalovaný tvrdil, že tyto finanční prostředky vybral ze svého účtu u České spořitelny a.s. Bankovní ústav s ohledem na časový odstup a skartování příslušných materiálů, však již nemohl tuto skutečnost potvrdit. To bylo zjištěno ze zprávy České spořitelny ze dne 5.11.2002. Jediným důkazem, který měl potvrdit tvrzení žalovaného, tak zůstala svědecká výpověď ■■■■■, který uvedl, že se mu žalovaný v době rozvodu s jeho první manželkou svěřil, že je ve finanční tísní a že by celou záležitost chtěl řešit tak, že by rád prodal obrazy, které vlastní. Otec svědka pak zprostředkoval prodej obrazů Františka Kavána za více než 100.000 Kč asi v roce 1985. Svědek však neměl povědomost o tom, co se získanými prostředky žalovaný učinil. Tvrzení žalovaného o vnosu částku 100.000 Kč z osobních prostředků do společného majetku se tak žalovanému nepodařilo prokázat. V řízení se rovněž nepodařilo žalobkyni prokázat tvrzení, že by zaplatila dluh žalovaného z titulu vypořádání jeho BSM s ■■■■■ dle dohody ze dne 24.6.1986. Sama žalobkyně uvedla, že netrvá na vypořádání této položky, neboť se jí k prokázání tvrzených skutečností nepodařilo obstarat důkazy. Mělo jít o zaplacení dluhů, které se žalovaný zavázal při vypořádání BSM s ■■■■■ zaplatit ve výši 4.400 Kč ■■■■■ z titulu dodání 40 ks jabloní, ve výši 2.869,65 Kč Východočeskému ředitelství spojů Pardubice z titulu nedoplatku za odebraný plyn v období duben 1982 až březen 1983, ve výši 900 Kč z titulu nedoplatku za odebranou elektrickou energii téže organizaci a ve výši 7.540,50 Kč z titulu zaplacení vypořádacího podílu z BSM ■■■■■. Soud rovněž nezahrnul do vypořádání BSM účastníků částku 53.291 Kč, která byla připsána dne 17.6.1998 na spořizirový účet žalovaného. Částka měla být poskytnuta k pojištění domu č.p. ■■■■ Českou pojišťovnou a.s. jako plnění z pojistné události – vzniku škody záplavami ve dnech 8.-9.7.1997. Žalobkyně tvrdila, že částka nebyla použita žalovaným na opravy domu a požadovala zaplacení ¼ z této částky ve výši 13.322,75 Kč s ohledem na výši svého spoluvlastnického podílu k domu. Ze zprávy České pojišťovny a.s. ze dne 10.7.2002 bylo zjištěno, že bylo poskytnuto dne 16.6.1997 pojistné plnění ve výši 53.291 Kč z titulu pojistné smlouvy č. 8846521 ■■■■■. Bylo rovněž prokázáno výpisem ze spořizirového účtu, že částka byla dne 17.6.1998 připsána na účet žalovaného. Ze znaleckého posudku Ing. Stanislava Černého pak bylo zjištěno, že v průběhu roku 2000 žalovaný provedl na domě č.p. ■■■■ opravy v hodnotě cca 80.000 Kč. Na těchto opravách, případně udržovacích nákladech, se žalobkyně prokazatelně nepodílela a ani tuto skutečnost netvrdila. Žalobkyni se nepodařilo prokázat, že by poskytnuté plnění nebylo zcela, případně zčásti a v jakém rozsahu použito žalovaným na odstranění následků škod na domě vzniklých záplavami. Navíc lze důvodně předpokládat, že udržovací náklady na dům, připadající na žalobkyni za dobu od zániku manželství doposud, jež nehradila, přesáhly částku 13.322,75 Kč, kterou k vypořádání požadovala.

Vypořádání zaniklého BSM účastníků soud provedl dle § 149 a § 150 obč. zákoníku účinného před 1.8.1998. Při stanovení výše vypořádacího podílu z BSM soud vycházel z hodnoty aktiv na straně žalobkyně v částce 46.564 Kč (movité věci) a pasiv na straně žalobkyně v částce 14.276 Kč (tři dluhy k doplacení). Rozdíl těchto částek je plus 32.288 Kč na straně žalobkyně, zatímco žalovanému byla přikázána pouze aktiva v celkové hodnotě 2.184.073,90 Kč. Rozdíl v hodnotách vypořádaného majetku mezi účastníky činí 2.151.785,90 Kč (2.184.073,90 – 32.288 Kč). Jedna polovina z této částky činí 1.075.892,95 Kč a tato částka současně představuje vypořádací podíl z BSM ve prospěch žalobkyně.

Ve spojeném řízení bylo projednáno zrušení a vypořádání majetku, který měli účastníci v podílovém spoluvlastnictví, a to každý ve výši jedné poloviny a který od rozvodu manželství užíval toliko žalovaný. Jednalo se o podílové spoluvlastnictví účastníků ke stavební parcele č. ■■■ a její součásti – domu č.p. ■■■, a dále k pozemkové parcele č. ■■■ – zahradě, zapsaným na LV č. ■■■ v katastru nemovitostí u Katastrálního úřadu pro Pardubický kraj, Katastrální pracoviště v Ústí nad Orlicí, pro katastrální území ■■■. Podílové spoluvlastnictví k uvedeným nemovitostem bylo zrušeno a nemovitosti byly přikázány do výlučného vlastnictví žalovaného rozsudkem Okresního soudu v Ústí nad Orlicí v této věci č.j. 11C 3/2000-936 ze dne 14.4.2006. Současně bylo žalovanému uloženo zaplatit žalobkyni na vypořádací podíl, z titulu vypořádání podílového spoluvlastnictví, částku 850.000 Kč do 30ti dnů od právní moci rozsudku. V tomto rozsahu byl rozsudek okresního soudu potvrzen rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 29.1.2008, č.j. 19Co 240/2007-1100. Pro stručnost soud odkazuje na citované rozsudky a v nich obsažená hodnocení důkazů k této problematice.

Ve spojeném řízení byl projednán návrh žalovaného proti žalobkyni o zaplacení částky 502.274 Kč s požadovaným úrokem z prodlení z této částky ve výši 10 % p.a. od zahájení řízení do zaplacení. Žaloba byla podána k soudu dne 8.9.2000 a původně byla vedena pod sp.zn. 5C 118/2003. Žalovaný touto žalobou po žalobkyni požadoval zaplacení částek, které zaplatil sám na společné závazky účastníků dle § 511 odst.3 obč. zák., případně částek, které měla žalobkyně zaplatit sama a které za ni zaplatil, a to dle § 454 obč. zák. Požadoval zaplatit částkou 445.000 Kč jako jednu polovinu z částky 890.000 Kč, kterou vynaložil po rozvodu manželství za oba účastníky ze svých osobních prostředků na zaplacení kupní ceny za nemovitosti, jež účastníci získali do podílového spoluvlastnictví na základě kupní smlouvy ze dne 5.12.1996 od prodávajících nezl. ■■■ a ■■■, když dluhy z kupní smlouvy byly řešeny u Okresního soudu v Ústí nad Orlicí v řízeních ve věcech sp.zn. 11C 136/98 a 6C 2/98. Jednalo se o výše uvedené nemovitosti v podílovém spoluvlastnictví účastníků, zapsané na LV č. ■■■. Žalovaný se dále domáhal zaplacení částky 9.500 Kč, což byla jedna polovina z částky 19.000 Kč, kterou žalovaný za oba účastníky zaplatil ze svých osobních prostředků na nákladech řízení advokátu JUDr. Josefu Filipovi v řízeních 11C 136/98 a 6C 2/98. Dále požadoval zaplacení částky 9.424 Kč, kterou zaplatil za sebe a za žalobkyni na pojištění dětí ze dvou pojistných smluv uzavřených žalobkyní dne 15.5.1990. Na pojistku u České pojišťovny a.s. č. 35625224 ■■■ žalovaný zaplatil za 38 měsíců od měsíce července 1997 do měsíce srpna 2000 38krát 132 Kč, tj. 5.016 Kč a na pojistku u České pojišťovny a.s. č. 3562524 ■■■ žalovaný zaplatil za 38 měsíců od měsíce července 1997 do měsíce srpna 2000 38krát 116 Kč, tj. 4.408 Kč. Dále se domáhal zaplacení částky 4.950 Kč, což byla jedna polovina z částky 9.900 Kč zaplacených z osobních prostředků za oba účastníky po rozvodu manželství na znalečném znalecům Čápovi a Čejkovi (Čápovi zaplaceno 7.900 Kč a Čejkovi zaplaceno 2.000 Kč). Žalovaný žalobou požadoval dále zaplacení částky 19.400 Kč, což měla být ½ z částky 38.800 Kč, kterou zaplatil po rozvodu manželství z osobních prostředků za oba účastníky na pojištění domu č.p. ■■■ v letech 1997-2010. Požadoval také po žalobkyni uhradit částku 14.000 Kč, kterou za žalobkyni zaplatil ze svých osobních prostředků od rozvodu manželství do měsíce října 1999 po 500 Kč měsíčně na příspěvcích penzijnímu fondu. V průběhu řízení žalovaný své nároky omezil na zaplaceném pojistném z domu č.p. ■■■ o částku 5.807 Kč a na zaplacených částkách za žalobkyni do penzijního fondu o částku 500 Kč. Usnesením soudu ze dne 16.2.2005 na č.l. 161 soudního spisu bylo řízení zastaveno o částku 6.307 Kč a 10% úrok z prodlení z této částky a řízení bylo nadále vedeno pro částku 495.967 Kč spolu s 10% úrokem p.a. z prodlení z této částky od 8.9.2000 do zaplacení. Nárok byl dále omezen žalovaným pro částku 7.900 Kč za zaplacené náklady řízení znalecům, o promlčenou částku 496 Kč na pojistném pro dcery

účastníků a další částku 6.307 Kč. Řízení pak bylo zastaveno pro tyto částky, celkem pro částku 14.703 Kč, jak vyplývá z výroků XIV. a XV. rozsudku Okresního soudu v Ústí nad Orlicí ze dne 14.4.2006 a rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 29.1.2008, č.j. 19Co 240/2007-1100, když citované výroky XIV. a XV. rozsudku okresního soudu zůstaly rozsudkem odvolacího soudu nedotčeny. Současně nutno konstatovat, že krajský soud citovaným rozsudkem na uplatněný nárok žalovaného z titulu zaplacení kupní ceny za nemovitosti v podílovém spoluvlastnictví účastníků, uložil povinnost žalobkyni zaplatit žalovanému částku 445.000 Kč spolu s úrokem z prodlení z této částky v zákonné výši od 8.9.2000 do zaplacení a zamítl část nároku žalovaného, pokud se domáhal vyššího úroku z prodlení z přiznané částky 445.000 Kč. Po rozhodnutí krajského soudu tak z původního nároku žalovaného ve výši 502.274 Kč nebylo rozhodnuto o nároku ve výši 36.264 Kč a zbytku uplatněných úroků z prodlení. Žalovanému pak nebylo možno přiznat částku 2.000 Kč za znalecký posudek Františka Čejky, když žalovaný nedoložil soudu objednávku tohoto znaleckého posudku, ze které by bylo patrné, že šlo o společný závazek účastníků. Nebylo také možno žalovanému přiznat nárok na zaplacení zbývající částky 13.500 Kč, kterou měl žalovaný zaplatit za žalobkyni na její penzijní připojištění dle smlouvy č. 53562 [redacted], uzavřené s podnikatelským Penzijním fondem a.s. Žalovaný přes výzvy soudu nedoložil, že by tvrzené platby realizoval právě na účet příslušného penzijního fondu. Rovněž nároku na zaplacení pojistného z domu č.p. [redacted] nebylo vyhověno v rámci nároku uplatněného žalobcem ze dne 8.9.2000, když tento nárok byl soudem zohledněn při posuzování výše nároku žalobkyně z bezdůvodného obohacení žalovaného, jež mu mělo vzniknout po rozvodu manželství užíváním domu č.p. [redacted] a domu č.p. [redacted], jak bude dále uvedeno. Naopak žalovanému se podařilo prokázat, že má vůči žalobkyni nárok na zaplacení jedné poloviny nákladů řízení zaplacených JUDr. Filipovi v částce 19.000 Kč, tedy na částku 9.500 Kč, za zastupování účastníků v řízeních sp.zn. 11C 136/98 a 6C 2/98, když na společný závazek účastníků, dle předložených dokladů, zaplatil dne 29.1.1999 částku 10.000 Kč a dne 1.4.1999 další částku 9.000 Kč. K uplatněnému nároku z titulu zaplaceného pojistného na SPMC dcer účastníků soud dovodil, že má žalovaný z tohoto titulu nárok na přiznání 1/2 ze zaplacené částky 9.424 Kč (částky 8.928 Kč po omezení o promlčenou částku 496 Kč), tj. na přiznání částky 4.464 Kč, když bylo prokázáno, že následně došlo k výplatě odbytného pouze k rukám žalobkyně. Vzhledem k tomu, že smlouvy byly uzavřeny za trvání manželství účastníků, jednalo se o společný závazek účastníků plnit společně a nerozdílně dle § 145 odst. 2 tehdy účinného občanského zákoníku. Tento závazek však plnil pouze žalovaný a proto mu vznikl nárok na zaplacení poloviny jím uhrazených částek po rozvodu manželství. Potřebné skutečnosti k posouzení tohoto nároku žalovaného byly zjištěny z pojistných smluv dcer účastníků [redacted] a [redacted], ze zprávy České spořitelny a.s. o výplatě odbytného žalobkyni a z výpisu sporožirového účtu žalovaného. Žalovanému tak bylo možno k jeho uplatněnému nároku dále přiznat částky 9.500 Kč za zaplacené náklady řízení a částku 4.464 Kč za zaplacené pojistné, tj. 13.964 Kč. Žalobkyně však v řízení úspěšně vnesla námitku započtení částky 5.428 Kč z titulu zaplacených soudních poplatků za oba účastníky v řízení vedeném pod sp.zn. 6C 2/98, když na společný a nerozdílný závazek účastníků sama zaplatila dne 19.1.2001 částku 5.428 Kč, dne 20.3.2001 částku 5.826 Kč a dne 9.2.2004 částku 398 Kč. Vznikl jí tedy nárok proti žalovanému na uhrazení 1/2 těchto částek. Žalovanému pak bylo možno přiznat k nároku uplatněnému žalobou ze dne 8.9.2000 pouze částku 8.536 Kč (13.964 Kč – 5.428 Kč) spolu s úrokem z prodlení v zákonné výši z této částky od podání žaloby do zaplacení dle §517 odst.2 obč. zák., s výší úroku z prodlení dle nař.vl. č. 142/1994 Sb. Naopak ve zbytku uplatněného nároku touto žalobou, tj. ohledně částky 27.728 Kč (36.264 Kč – 8.536 Kč) s uplatněným úrokem z prodlení z této částky za dobu od podání žaloby do zaplacení a ohledně dalšího úroku z prodlení z přiznané částky 8.536 Kč bylo třeba žalobu zamítnout (viz. výroky č. V. a VI. tohoto rozsudku).

Ve spojeném řízení pak žalobkyně uplatnila vůči žalovanému nárok na vydání bezdůvodného obohacení, jež měli žalovanému vzniknout tím, že po rozvodu manželství sám užíval dům v podílovém spoluvlastnictví účastníků č.p. ■■■ v ■■■ a 1/2 rodinného domu č.p. ■■■ v ■■■, kterou měli účastníci ve svém BSM. Bezdůvodné obohacení v případě domu č.p. ■■■ pak bylo požadováno do 16.3.2008, kdy bylo soudem pravomocně podílové spoluvlastnictví účastníků zrušeno a vypořádáno. Dílčí nároky žalobkyně této povahy byly uplatněny vedle tohoto řízení též ve spojených řízeních vedených původně u podepsaného soudu pod sp.zn. 11C 135/2000 a 11C 77/2007. Žalobkyně tvrdila, že žalovaný obě nemovitosti užívá po rozvodu manželství výlučně pro sebe a žalobkyně přístup do uvedených nemovitostí nemá. Tato skutečnost byla mezi účastníky nesporná, stejně jako skutečnost, že se žalobkyně přístupu do nemovitostí prokazatelně nedomáhala a náklady na udržování těchto nemovitostí nehradila. V řízení nebylo doloženo, že by se žalobkyně domáhala vydání bezdůvodného obohacení z uvedeného důvodu před podáním žaloby či před rozšířením uplatněného nároku. Žalobkyně svůj nárok uplatnila postupně za pět časových období. Žalobkyně nejprve žalobou ze dne 9.10.2000 (11C 135/2000) uplatnila nárok na zaplacení bezdůvodného obohacení za období od 1.10.1998 do 30.9.2000 v částce 30.000 Kč z domu č.p. ■■■ a v částce 300.000 Kč z domu č.p. ■■■, celkem 330.000 Kč s 10% p.a. úrokem z prodlení od 9.10.2000 do zaplacení. Žaloba byla žalovanému doručena dne 8.11.2000. Ve věci 11C 135/2000 svůj nárok poté rozšířila podáním ze dne 27.11.2002, který byl žalovanému doručen dne 27.1.2013. Žalobkyně se domáhala zaplacení bezdůvodného obohacení za další období od 1.10.2000 do 31.12.2002, za užívání domu č.p. ■■■ a č.p. ■■■ v celkové částce 281.000 Kč spolu s 5,5% p.a. úrokem z prodlení z této částky od 1.1.2003 do zaplacení. Změna žaloby byla povolena usnesením soudu ze dne 11.11.2003, č.j. 11C 135/2000-158. Po spojení řízení žalobkyně rozšířila nárok na vydání bezdůvodného obohacení písemným podáním ze dne 9.2.2005, jež bylo žalovanému doručeno dne 12.8.2005. Žalobkyně se domáhala zaplacení bezdůvodného obohacení za užívání domů č.p. ■■■ a č.p. ■■■ za další období od 1.1.2003 do 31.12.2004 v celkové částce 320.000 Kč spolu s úrokem z prodlení z této částky ve výši 3,5 % p.a. od 1.1.2005 do zaplacení. Rozšíření uplatněného nároku bylo povoleno usnesením soudu ze dne 4.8.2005 č.j. 11C 3/2000-748. Žalobou ze dne 21.11.2006 (11C 77/2007), jež byla žalovanému doručena dne 4.5.2007, žalobkyně nárok na zaplacení bezdůvodného obohacení rozšířila o období od 1.1.2005 do 31.12.2006, konkrétně za užívání domu č.p. ■■■ o částku 35.467,20 Kč a za užívání domu č.p. ■■■ o částku 331.411,20 Kč, celkem o částku 366.878,40 Kč spolu se zákonným úrokem z prodlení z této částky od 1.8.2006 do zaplacení. Naposledy pak žalobkyně ve spojeném řízení rozšířila svůj nárok na zaplacení bezdůvodného obohacení písemným podáním ze dne 22.12.2008, jež bylo žalovanému doručeno dne 24.3.2010. Tímto podáním se domáhala zaplacení bezdůvodného obohacení za užívání domu č.p. ■■■ za období od 1.1.2007 do 16.3.2008 ve výši 172.419,50 Kč spolu se zákonným úrokem z prodlení z této částky za dobu od 17.3.2008 do zaplacení. Rozšíření žalobního návrhu bylo povoleno usnesením soudu ze dne 8.5.2012, č.j. 11C 3/2000-1428. Současně soud tímto usnesením, a to nadbytečně, rozšířil žalobní návrh též o částku 366.878,40 Kč s příslušenstvím z předchozího čtvrtého období, když nárok žalobkyně byl za uvedené období rozšířen již podáním žaloby ve věci 11C 77/2007 a usnesením o spojení věci ze dne 18.4.2008, č.j. 11C 3/2000-1119.

Při provádění důkazů k uplatněnému nároku žalobkyně na zaplacení bezdůvodného obohacení soud vycházel z právního názoru, vysloveného Krajským soudem v Hradci Králové v jeho rozsudku ze dne 29.1.2008, č.j. 19Co 240/2007-1110. Rovněž krajský soud měl za prokázané, že žalovaný užíval dům č.p. ■■■, který byl v podílovém spoluvlastnictví účastníků v období od 1.10.1998 výlučně sám a na jeho straně vzniklo bezdůvodné

obohacení, neboť užíval polovinu domu bez právního důvodu. Majetkovým vyjádřením tohoto prospěchu je peněžitá částka, která odpovídá částkám vynakládaným obvykle v daném místě a čase na užívání obdobné věci, zpravidla formou nájmu. Výše bezdůvodného obohacení byla stanovena tímto postupem ve věci vyžádaným novým znaleckým posudkem. Od bezdůvodného obohacení za užívání domu č.p. ■■■■■ pak měly být odečteny toliko částky vynaložené žalovaným na pojištění domu, když částky vynaložené žalovaným na pojištění zásob žalovaného od bezdůvodného obohacení odečíst nebylo možné. V případě domu č.p. ■■■■■ žalovanému nemohlo vzniknout bezdůvodné obohacení z užívání domu žalovaným, když bezpodílové spoluvlastnictví k domu zaniklo a nebylo vypořádáno a každý z účastníků tak mohl užívat polovinu domu. Žalovaný však měl příjmy z tohoto domu v souvislosti s jeho pronájmem studentkám. Na straně žalovaného tak vzniklo bezdůvodné obohacení, kdy na polovinu tohoto zisku za pronájem poloviny domu č.p. ■■■■■ má žalobkyně nárok (tj. 1/4 z žalovaným přijatého plnění). Od tohoto příjmu pak bylo nutno odečíst daň a pojištění vynaložené na polovinu domu, přičemž by se žalobkyně měla podílet na úhradě poloviny této částky. Dále bylo třeba odečíst, co žalovaný vynaložil na elektrickou energii, plyn, vodné a stočné v souvislosti s pronájmem nemovitosti třetím osobám, neboť se jednalo o společnou pohledávku obou účastníků za těmito třetími osobami.

Výše bezdůvodného obohacení za jednotlivé měsíce uplatněného nároku vzniklého užíváním domu č.p. ■■■■■ pak byla stanovena znaleckým posudkem znalce Ing. Stanislava Černého (když znalecký posudek vypracovaný ve věci znalcem ing. Milanem Themem, byl účastníky zpochybněn), kdy výše obvyklého nájmu (bezdůvodného obohacení) byla v jednotlivých měsících dána vždy součtem tří složek uvedených znalcem za užívání restaurace, bytu a provozovny. Měsíční výše nájmu v roce 1998 tak byla zjištěna ve výši 15.852 Kč, v roce 1999 ve výši 16.185 Kč, v roce 2000 ve výši 16.816 Kč, v roce 2001 ve výši 17.606 Kč, v roce 2002 ve výši 17.923 Kč, v roce 2003 ve výši 17.942 Kč, v roce 2004 ve výši 18.444 Kč, v roce 2005 ve výši 18.794 Kč, v roce 2006 ve výši 19.263 Kč, v roce 2007 ve výši 19.804 Kč, v roce 2008 ve výši 21.051 Kč, a poměrná část za dobu od 1.3. do 16.3.2008 byla zjištěna ve výši 10.865 Kč. Výše obvyklého nájmu u domu č.p. ■■■■■ za první období od 1.10.1998 do 30.9.2000 tak byla znaleckým posudkem stanovena ve výši 393.120 Kč, po odpočtu částky 80.000 Kč na opravy domu v roce 2000 ve výši 313.120 Kč, z toho jedna polovina činí částku 156.560 Kč, výše obvyklého nájmu v domě č.p. ■■■■■ za druhé období od 1.10.2000 do 31.12.2002 byla stanovena částkou 476.796 Kč, z toho jedna polovina činí částku 238.398 Kč, výše obvyklého nájmu u domu č.p. ■■■■■ za třetí období od 1.1.2003 do 31.12.2004 byla stanovena částkou 436.632 Kč, z toho jedna polovina činí částku 218.316 Kč, výše obvyklého nájmu u domu č.p. ■■■■■ za čtvrté období od 1.1.2005 do 31.12.2006 byla stanovena částkou 456.684 Kč, z toho jedna polovina činí částku 228.342 Kč a výše obvyklého nájmu u domu č.p. ■■■■■ za páté období od 1.1.2007 do 16.3.2008 byla stanovena částkou 290.615 Kč, z toho jedna polovina činí částku 145.307,50 Kč. Ze znaleckého posudku Ing. Milana Poláčka ke stanovení nákladů na provoz domu č.p. ■■■■■ ze dne 25.11.2002, aktualizovaného dne 20.10.2004 a 22.9.2005 a nesporných tvrzení účastníků bylo zjištěno, že v letech 1998 a 1999 žalovaný zaplatil na pojištění domu č.p. ■■■■■ vždy částku 4.600 Kč ročně, v letech 2000 až 2003 vždy částku 3.700 Kč ročně a v dalších letech 2004 až 2008 vždy 2.250 Kč ročně. Při rozdělení tohoto pojištění na měsíční platby a s ohledem na uvedené měnící se roční sazby tak žalovaný zaplatil na pojištění domu č.p. ■■■■■ v období od 1.10.1998 do 30.9.2000 částku 8.525 Kč, z toho jedna polovina činí částku 4.262,50 Kč, v období od 1.10.2000 do 31.12.2002 částku 8.325 Kč, z toho jedna polovina činí částku 4.162 Kč, v období od 1.1.2003 do 31.12.2004 částku 4.500 Kč, z toho jedna polovina činí částku 2.250 Kč, v období od 1.1.2005 do 31.12.2006 částku 4.500 Kč, z toho

jedna polovina činí částku 2.250 Kč a v období od 1.1.2007 do 16.3.2008 částku 2.719 Kč, z toho jedna polovina činí částku 1.359,50 Kč.

Ze svědeckých výpovědí svědkyně [REDAKCE], dříve [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE], dříve [REDAKCE], bylo zjištěno, že v období od 1.10.1998 do 30.9.2000 žalovaný získal za pronájem domu č.p. [REDAKCE] nájemné za 10 měsíců po 700 Kč od svědkyně [REDAKCE], tj. částku 7.000 Kč, z toho jedna čtvrtina činí částku 1.750 Kč, v období od 1.10.2000 do 31.12.2002 žalovaný získal od svědkyně [REDAKCE] nájemné za 10 měsíců po 700 Kč, tj. 7.000 Kč, a od svědkyně [REDAKCE] nájemné za 20 měsíců po 700 Kč, tj. 14.000 Kč, z toho jedna čtvrtina činí částku 5.200 Kč a v období od 1.1.2003 do 31.12.2004 žalovaný získal od svědkyně [REDAKCE] nájemné za 18 měsíců po 800 Kč, tj. 14.400 Kč, z toho jedna čtvrtina činí částku 3.600 Kč. Že by žalovaný získal od studentek nájemné za pronájem domu č.p. [REDAKCE] i v následujícím období, nebylo ničím doloženo. Žalovaný také přes výzvu soudu nedoložil, v jaké výši jím bylo uhrazeno v jednotlivých obdobích od 1.10.1998 pojištění domu č.p. [REDAKCE] a domovní daň z tohoto domu, ani jaké částky vynaložil na elektrickou energii, plyn, vodné a stočné, v souvislosti s pronájmem nemovitosti třetím osobám.

Na základě výše uvedených skutečností se jevil jako důvodný požadavek žalobkyně na vydání bezdůvodného obohacení vzniklého výlučným užíváním domu č.p. [REDAKCE] a [REDAKCE] žalovaným za dobu od 1.10.1998 do 30.9.2000 ve výši 154.047,50 Kč (jedna polovina obvyklého nájmu z č.p. [REDAKCE] v částce 156.560 Kč plus jedna čtvrtina nájmu z č.p. [REDAKCE] v částce 1.750 Kč méně jedna polovina pojištění z č.p. [REDAKCE] v částce 4.262,50 Kč), za dobu od 1.10.2000 do 31.12.2002 ve výši 239.435,50 Kč (jedna polovina obvyklého nájmu z č.p. [REDAKCE] v částce 238.398 Kč plus jedna čtvrtina nájmu z č.p. [REDAKCE] v částce 5.200 Kč méně jedna polovina pojištění z č.p. [REDAKCE] v částce 4.162,50 Kč), za dobu od 1.1.2003 do 31.12.2004 ve výši 219.666 Kč (jedna polovina obvyklého nájmu z č.p. [REDAKCE] v částce 218.316 Kč plus jedna čtvrtina nájmu z č.p. [REDAKCE] v částce 3.600 Kč méně jedna polovina pojištění z č.p. [REDAKCE] v částce 2.250 Kč), za dobu od 1.1.2005 do 31.12.2006 ve výši 226.092 Kč (jedna polovina obvyklého nájmu z č.p. [REDAKCE] v částce 228.342 Kč méně jedna polovina pojištění č.p. [REDAKCE] v částce 2.250 Kč), a za dobu od 1.1.2007 do 16.3.2008 ve výši 143.948 Kč (jedna polovina obvyklého nájmu z č.p. [REDAKCE] v částce 145.307,50 Kč méně jedna polovina pojištění domu č.p. [REDAKCE] v částce 1.359,50 Kč). S plněním peněžitého dluhu se žalovaný dostal do prodlení. Soud proto žalobkyni přiznal a žalovanému uložil povinnost zaplatit žalobkyni na bezdůvodném obohacení za uvedených pět období částku v celkové výši 983.189 Kč spolu se zákonným úrokem z prodlení z přiznaných částek za jednotlivá období ode dne následujícího od doručení žaloby či návrhu na rozšíření nároku žalovanému dle § 517 odst.2 obč.zák., když nebylo prokázáno, že by žalobkyně požadovala zaplacení přiznaných částek před uvedenými daty. Výše úroků z prodlení odpovídá nař. vlády č. 142/1994 Sb. Naopak žalobkyni nevznikl nárok na zaplacení dalších částek bezdůvodného obohacení za jednotlivá období ve výši 175.952,50 Kč, 41.564,50 Kč, 100.334 Kč, 140.786,40 Kč a 28.471,50 Kč (celkem 487.108,90 Kč) s požadovaným úrokem z prodlení z těchto částek a dalších úroků z přiznaných částek. V tomto rozsahu proto soud žalobu týkající se nároku žalobkyně na přiznání celkové částky 1.470.297,90 Kč s příslušenstvím zamítl (viz výroky VII. a VIII. tohoto rozsudku).

Účastníci v tomto řízení nevznegli další kvalifikované námitky promlčení uplatněných nároků, případně jejich částí, nebo další konkrétní námitky k započtení, k nimž by soud musel ve svém rozhodnutí přihlédnout.

Náklady řízení soud účastníkům nepřiznal dle § 142 odst. 2 o.s.ř., když z titulu vypořádání BSM a z titulu zrušení a vypořádání podílového spoluvlastnictví k nemovitostem se každému z účastníků dostalo stejné hodnoty. Rovněž ve spojených řízeních měli účastníci částečný úspěch, žalobkyně ve věcech sp.zn. 11C 135/2000 a 11C 77/2007, žalovaný ve věci 5C 118/2003.

Do prvního rozhodnutí ve věci okresním soudem a odvolacím soudem vznikly v řízení náklady řízení státu nekryté zálohami účastníků ve výši 117.890,20 Kč. Poté účastníci na zálohách na prováděné důkazy zaplatili celkem částku 15.000 Kč, na znalečném znalci Ing. Milanu Thamovi, A-CONSULT plus a Ing. Stanislavu Černému bylo soudem zapláceno celkem 48.537 Kč, na svědečném svědkyním [REDAKCE] a [REDAKCE] bylo zapláceno celkové 1.977 Kč. Vyčerpáním složených záloh od účastníků ve výši 15.000 Kč zůstaly nekryty náklady řízení státu ve výši 35.514 Kč a ve výši 117.890,20 Kč, celkem ve výši 153.404,20 Kč. S přihlédnutím k výsledkům řízení a osvobození žalobkyně v řízení od soudních poplatků ve výši jedné poloviny, rozhodl soud o povinnosti žalobkyně zaplatit státu na účet Okresního soudu v Ústí nad Orlicí jednu čtvrtinu vzniklých nákladů řízení státu v částce 38.351 Kč a povinnosti žalovaného zaplatit státu na účet Okresního soudu v Ústí nad Orlicí jednu polovinu vzniklých nákladů řízení státu v částce 76.702,10 Kč, a to dle § 148 odst. 1 o.s.ř. Ze stejných důvodů pak zbývající náklady řízení státu nebyly přiznány.

Účastníci v řízení zaplatili soudní poplatky ve věcech vedených původně pod sp.zn. 11C 135/2000, 5C 118/2003 a 11C 77/2007, účastníky však nebyl zaplacen soudní poplatek z titulu žaloby o vypořádání BSM. Výše tohoto soudního poplatku se řídí dle příslušných přechodných ustanovení právní úpravou účinnou do konce roku 2000 a dle položky č. 8 písm. a) Sazebníku soudních poplatků činí 3 % z ceny předmětu řízení, nejméně 1.000 Kč, nejvýše 200.000 Kč. Cena předmětu řízení (vypořádaná aktiva a pasiva v BSM) činí 2.249.913,90 Kč, výše soudního poplatku pak částku 67.498 Kč. S přihlédnutím k osvobození žalobkyně od soudních poplatků ve výši jedné poloviny pak byla žalobkyni uložena povinnost zaplatit jednu čtvrtinu soudních poplatků ve výši 16.874,50 Kč a žalovanému soudní poplatek ve výši jedné poloviny v částce 33.749 Kč na účet Okresního soudu v Ústí nad Orlicí, a to dle § 7 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích.

Pokud byla účastníkům řízení v rozsudku uložena povinnost zaplatit finanční částku druhému účastníku nebo státu, pak lhůty k zaplacení byly soudem stanoveny dle § 160 odst. 1 o.s.ř. především s přihlédnutím k délce řízení v této věci.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku je přípustné odvolání do 15ti dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení. Odvolání by bylo třeba podat písemně, dvojnásobně, prostřednictvím podepsaného soudu, ke Krajskému soudu v Hradci Králové, pobočce v Pardubicích.

Nebude-li povinnost stanovená tímto rozhodnutím splněna povinným řádně a včas, může oprávněný podat návrh na výkon rozhodnutí.

V Ústí nad Orlicí dne 5.11.2014

JUDr. Jiří Urban
samosoudce, v.r.

Za správnost: Lucie Marešová

Toto rozhodnutí nabylo právní moci ve výrocích I. - X., XII. a XIII. dne 10.12.2014, výroky XI. a XIV. byly změněny rozhodnutím Krajského soudu v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích ze dne 28.3.2019 č.j. 22 Co 83/2019-1734.

Připojení doložky právní moci provedla Lucie Marešová dne 31.5.2019.

OKRESNÍ SOUD V ÚSTÍ NAD ORLICÍ

Husova 975, 562 17 Ústí nad Orlicí

tel.: 465 567 111, fax: 465 523 269, e-mail: podatelna@osoud.uno.justice.cz, IDDS: rjrabj7

NAŠE ZNAČKA: 51 Si 14/2020

VAŠE ZNAČKA:

VYŘIZUJE: Jan Gregar

DNE: 20. ledna 2020

e-Lectum, s. r. o.
k rukám Mgr. Martiny Svobodové
Dušní 8/11
110 00 Praha 1

Vážená paní magistro,

na základě Vašich žádosti ze dne 8.1.2020 Vám v příloze zasílám anonymizované :

- Usnesení č.j. 11 C 3/200-1119 ze dne 18.4.2008, kterým byly spojeny věci vedené pod sp. zn. 11C 3/2000 a 11C 77/2007;
- Rozsudek č.j. 11C 3/2000-1642 ze dne 5.11.2014
- Usnesení č.j. 22 Co 83/2019-1734 ze dne 28.3.2019

K věci vedené u zdejšího soudu pod sp.zn. 10C 104/2011 Vám sděluji, že zdejší soud nevydal konečné rozhodnutí, neboť věc byla Usnesením Vrchního soudu v Praze č.j. Ncp 419/2019-319 ze dne 8.7.2019 přidělena k projednání Krajskému soudu v Hradci Králové.

S pozdravem

Bc. Jan Gregar v. r.
ředitel správy soudu

**Bc. Jan
Gregar**

Digitálně podepsal Bc.
Jan Gregar
Datum: 2020.01.20
15:29:29 +01'00'

Příloha: 3x

USNESENÍ

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Bořivoje Hájka a soudců Mgr. Radka Kopsy a JUDr. Šárky Hůrkové, Ph.D., ve věci

žalobkyně: **M. Š.**, narozená dne
bytem
zastoupená advokátem JUDr. Zdeňkem Kadlečkem
sídlem třída Karla IV. 502, Hradec Králové

proti
žalované: **M. Š.**, narozená dne 1986
bytem

o vypořádání zaniklého bezpodílového spoluvlastnictví manželů a o zaplacení peněžitých částek,

o odvolání žalobkyně i žalované proti rozsudku Okresního soudu v Ústí nad Orlicí ze dne 5. listopadu 2014 č. j. 11 C 3/2000 – 1642, ve znění opravného usnesení ze dne 7. ledna 2015 č. j. 11 C 3/2000-1663,

takto:

- I. Řízení o odvolání žalobkyně **se zastavuje.**
- II. Řízení o odvolání žalované, vyjma odvolání proti výrokům XI. a XIV. rozsudku okresního soudu, **se zastavuje.**
- III. Výrok XI. rozsudku okresního soudu se **mění** tak, že stát nemá proti žalované právo na náhradu nákladů řízení.
- IV. Výrok XIV. rozsudku okresního soudu se **mění** tak, že žalované se neukládá povinnost zaplatit soudní poplatek za řízení o vypořádání bezpodílového spoluvlastnictví manželů.
- V. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

Odůvodnění:

1. Shora uvedeným rozsudkem, vydaným v době, kdy byl ještě účastníkem řízení původní žalovaný Ing. K. Š. narozený dne 1986 okresní soud vypořádal zaniklé bezpodílové spoluvlastnictví manželů účastníků, včetně povinnosti k vyplacení vypořádacího podílu (výroky I., II., III., a IV.), uložil žalobkyni zaplatit žalovanému částku 8 536 Kč s příslušenstvím (výrok V.), zamítl návrh, aby žalobkyni bylo uloženo zaplatit žalobci dalších 27 728 Kč s příslušenstvím (výrok VI.), uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobkyni částku 983 189 Kč s příslušenstvím (výrok VII.), zamítl návrh, aby bylo žalovanému uloženo zaplatit žalobkyni částku 487 108,90 Kč s příslušenstvím (výrok VIII.), rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok IX.), uložil žalobkyni nahradit náklady řízení státu ve výši 38 351,05 Kč (výrok X.), uložil žalovanému nahradit náklady řízení státu ve výši 76 702,10 Kč (výrok XI.), rozhodl, že další náklady řízení se státu nepřiznávají (výrok XII.), uložil žalobkyni povinnost zaplatit soudní poplatek za řízení o vypořádání bezpodílového spoluvlastnictví manželů ve výši 16 874,50 Kč (výrok XIII.), a konečně uložil žalovanému povinnost zaplatit soudní poplatek za řízení o vypořádání bezpodílového spoluvlastnictví manželů ve výši 33 749 Kč (výrok XIV.).
2. Proti výroku IX. rozsudku okresního soudu podala žalobkyně včasné odvolání. Namítala, že byla v řízení takřka zcela úspěšná, a proto by jí měl žalovaný nahradit náklady řízení.
3. Podáním ze dne 28. 1. 2019 vzala žalobkyně své odvolání zpět.

Shodu s prvopisem potvrzuje Ing. Martina Hercíková.

4. Proti výrokům II., IV., VI., VII., XI. a XIV. rozsudku okresního soudu podal včasné odvolání původní žalovaný, který následně dne 8. 2. 2015 zemřel. Usnesením okresního soudu ze dne 4. 6. 2018 č. j. 11 C 3/2000-1713 bylo rozhodnuto, že v řízení bude na straně žalované pokračováno se současnou žalovanou. Usnesením okresního soudu ze dne 12. 11. 2018 č. j. 11 C 3/2000-1725 bylo současné žalované přiznáno osvobození od soudních poplatků.
5. Podáním ze dne 5. 2. 2019 vzala žalovaná zpět své odvolání proti rozsudku okresního soudu, vyjma výroků XI. a XIV. K odůvodnění odvolání proti těmto výrokům poukázala na délku soudního řízení i na to, že dědictví po svém otci – původním žalovaném, jež bylo předloženo o cca 600 tis. Kč, přijala žalovaná jen proto, aby umožnila ukončení tohoto řízení. Poukázala i na své poměry a měla za to, že uložení povinnosti k náhradě nákladů řízení státu je za daných okolností nepřiměřeně tvrdé. Navrhla proto, aby byly uvedené výroky rozsudku okresního soudu změněny tak, že se jí povinnost hradit náklady státu neukládá.
6. Vzhledem ke zpětvzetím odvolání oběma účastnicemi krajský soud podle § 207 odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu (dále též o. s. ř.) rozhodl o zastavení odvolacího řízení v rozsahu obou zpětvzetí.
7. Krajský soud poté projednal odvolání žalované v rozsahu, v jakém se po částečném zpětvzetí odvolání domáhala přezkumu rozsudku okresního soudu ve smyslu § 212 o. s. ř., a to ze všech přípustných odvolacích důvodů, byť v odvolání neuvedených (§ 212a odst. 1 o. s. ř.), a to bez jednání podle § 214 odst. 1 písm. e) o. s. ř., a dospěl k závěru, že odvolání je důvodné.
8. Podle § 148 odst. 1 o. s. ř. stát má podle výsledků řízení proti účastníkům právo na náhradu nákladů řízení, které platil, pokud u nich nejsou předpoklady pro osvobození od soudních poplatků.
9. Podle § 138 odst. 1 o. s. ř. na návrh může předseda senátu přiznat účastníkovi zčásti osvobození od soudních poplatků, odůvodňují-li to poměry účastníka a nejde-li o svévolné nebo zřejmě bezúspěšné uplatňování nebo bránění práva; přiznat účastníkovi osvobození od soudních poplatků zcela lze pouze výjimečně, jsou-li proto zvlášť závažné důvody, a toto rozhodnutí musí být odůvodněno. Nerozhodne-li předseda senátu jinak, vztahuje se osvobození na celé řízení a má i zpětnou účinnost; poplatky zaplacené před rozhodnutím o osvobození se však nevracejí.
10. Jak plyne z výše uvedeného, žalovaná byla okresním soudem osvobozena od soudních poplatků. Vzhledem k tomu, že okresní soud nerozhodl jinak, vztahuje se osvobození žalované na celé řízení a má i zpětnou účinnost. Za této situace tedy nelze žalované uložit povinnost k zaplacení soudního poplatku, ani povinnost k náhradě nákladů řízení státu. Proto krajský soud podle § 220 o. s. ř. změnil výroky XI. a XIV. rozsudku okresního soudu, jak je uvedeno výše.
11. Výrok o nákladech odvolacího řízení se opírá o ustanovení § 224 odst. 1 ve spojení s § 146 odst. 2 a § 150 o. s. ř.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není dovolání přípustné.

Pardubice 28. března 2019

JUDr. Bořivoj Hájek v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Ing. Martina Hercíková.

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 06.05.2019. Připojení doložky provedla Lucie Marešová dne 31.05.2019.